

Колодинський С. Б.

Д.е.н., доцент кафедри менеджменту та управління проектами

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Україна

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТНОГО УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Проблема оптимальної взаємодії систем стратегічного управління будівельними підприємствами в умовах динамічних змін зовнішнього середовища і системи внутрішніх потенційних можливостей підприємств залишається недостатньо дослідженою. Слід зазначити, що в економічній літературі існує досить широке коло тлумачень економічного потенціалу будівельного підприємства - від вузького його розуміння як річного обсягу виробництва продукції та виконаних робіт до таких загальних категорій, як соціально-економічна система. Так, у вітчизняній науковій думці економічний потенціал будівельного підприємства тривалий час ототожнювався з масштабами діяльності, розміром підприємства, його виробничою потужністю, тобто максимально можливим обсягом виробництва продукції та виконаних робіт за одиницю часу. У останні роки минулого століття отримало поширення поняття "виробничий потенціал підприємства". Концепція виробничого потенціалу ґрунтується головним чином на ресурсному підході. Під виробничим потенціалом традиційно розуміють сукупність ресурсів підприємства, які в процесі виробництва приймають форму факторів виробництва. Рівень наявного у будівельного підприємства виробничого потенціалу визначається обсягом та якістю накопичених ресурсів таких видів:

- 1) технічні ресурси (виробничі потужності та їхні особливості, обладнання, матеріали і т. ін.);
- 2) технологічні ресурси (технології та їхня динамічність, наявність конкурентоспроможних ідей, наукові розробки і т. ін.);

3) кадрові ресурси (кваліфікаційний, демографічний склад працівників, їхня здатність адаптуватися до зміни цілей підприємства, їхнє прагнення до знань і удосконалювання, інтелектуальний капітал і т. ін.);

4) просторові ресурси (характер виробничих приміщень і території підприємства, комунікації, можливість розширення і т. ін.);

5) інформаційні ресурси (кількість і якість інформації про внутрішнє та зовнішнє середовище, каналів її поширення, можливості розширення та підвищення вірогідності інформаційної бази, програмне забезпечення і т. ін.);

6) ресурси організаційної структури системи управління (характер і гнучкість керуючої системи, швидкість проходження керуючих впливів і т. ін.);

7) фінансові ресурси (наявність і достатність власного та позикового капіталу, стан активів, ліквідність, наявність кредитних ліній і та інше).

Наведене вище групування не позбавлене певних недоліків, тому що в сучасних умовах конкурентне становище підприємства за інших рівних виробничих, організаційних і фінансових умов визначається ще й діловою репутацією підприємства, наявністю в нього позитивного іміджу, що правомірно розглядати як невід'ємну складову системи ресурсів [1, с.39-41].

Окремим блоком можна розглядати і сукупність ресурсів, необхідних для здійснення процесу управління на підприємстві – ресурси системи проектного управління, складовими яких в свою чергу, можуть бути ресурси організаційної структури системи управління проектами, управлінський персонал, інформаційні проектні ресурси, управлінська техніка, управлінські технології. Кожний із зазначених видів ресурсів становить сукупність можливостей досягнення цілей будівельного підприємства. Це означає, що будівельне підприємство тією чи іншою мірою здатне задовольняти потреби та запити потенційних розробників проектів та спроможне реалізувати проектні роботи.

Аналіз економічної літератури показав, що коло визначень проектного управління економічним потенціалом будівельного підприємства дуже

широке: від надзвичайно вузького його розуміння, як річного обсягу будівельного виробництва продукції до таких загальних категорій, як соціально-економічна система будівельного підприємства [2,с.79-81].

Узагальнюючи вище викладене, слід зазначити, що поняття «проектне управління економічним потенціалом» стосовно окремого будівельного підприємства характеризує не стільки виробничі можливості, скільки інтегральну спроможність будівельного підприємства максимально задовольняти потреби споживачів і враховувати інтереси держави і суспільства при оптимальному використанні наявних ресурсів і можливостей.

Оскільки будівельне підприємство розглядається як відкрита економічна система, із гносеологічної точки зору категорію "економічний потенціал будівельного підприємства" можна розглядати як об'єкт, що підлягає всебічному проектному управлінню всіх складових економічного потенціалу із застосуванням всіх наявних методів та заходів управління проектами. Оскільки наявність проектних ресурсів сама по собі не є гарантом досягнень цілей проектного управління будівельним підприємством, то не менш важливою складовою управління потенціалом виступає здатність мобілізувати ресурси у ході здійснення комплексу дій з управління проектами. Сукупність таких можливостей та здатностей в економічній літературі прийнято називати компетенціями з проектного управління. Звідси, проектне управління потенціалом будівельного підприємства можна визначити як можливості системи ресурсів і компетенцій управлінського персоналу підприємства створювати результат за допомогою реалізації бізнес-процесів у будівництві.

Список літератури:

1. Гриценко А.А. Логіко-історичні засади кардинальних економічних зміні переходу до реконструктивного розвитку //Економіка України. — 2017. —№5-6. —С.39–57.
2. Єфименко Т.І. Реформування та уніфікація інформаційного простору

України // Економіка України. — 2017. — №5-6. — С.78–89.